

بیانیه‌ی جمعی از دانشجویان و فعالین چپ تبریز درباره‌ی بازداشت های اخیر در تبریز

پس از سرکوب وحشیانه‌ی چپ در اواخر دهه‌ی پنجاه و اوایل دهه‌ی شصت و حذف فیزیکی جنبش چپ از اپوزیسیون، در سال‌های اخیر ققنوس سوسیالیسم در جنبش دانشجویی از خاکستر برخاسته است و نسلی از جوانان انقلابی به سرمایداری حاکم اعلان جنگ طبقاتی کرده‌اند. زنده شدن گفتمانی مبتنی بر تضاد طبقاتی و تبدیل آن به پیکاری در حوزه سیاسی، که از اواسط دهه‌ی هشتاد به وضوح بخش قابل توجهی از جنبش دانشجویی را به عنوان جنبش چپ در دانشگاه‌های شهرهای مختلف کشور نمایندگی می‌کند، جنبشی است که می‌خواهد صدایی باشد برای مبارزه‌ی کارگران، زحمتکشان و حذف‌شده‌هایی که هر روز در زیر چرخ سرمایداری حاکم له می‌شوند. جنبشی که نه چون راست‌های «مترقی» به حمله‌ی نظامی آمریکا و پیام‌های «دوستانه» از جانب روسای جمهوری کشورهای امپریالیستی دل خوش کرده است و نه دنباله‌رو اصلاح طلبان خوش خط و خالی است که از مراکز قدرت اقتصادی و سیاسی اخراج شده‌اند و نه در تجربه‌ی مشخص خود ما اسیر گفتمان‌های قوم‌گرایانه‌ی واپس‌گرا شده است. جنبش چپ دانشجویی یک پیکار مشخص دارد و آن چیزی نیست جز پیکاری طبقاتی. هر چند خصلت دیکتاتوری-نظامی سرمایداری حاکم در برخی وضعیت‌های تاریخی ایجاب می‌کند که جنبش چپ در کنار دیگر جریان‌های ضد دیکتاتوری قرار گیرد، اما این مسئله هیچگاه نمی‌تواند اصل اساسی ما را که همان پیکار طبقاتی و مبارزه با سیستم استثمار و بهره‌کشی است به حاشیه ببرد.

نزدیک به یک ماه از بازداشت دو تن از فعالین چپ دانشگاه آزاد تبریز، «نیمیا پور یعقوب» و «ساسان واهی‌وش»، می‌گذرد و از وضعیت آن‌ها در زندان نیز اخبار مساعدی به گوش نمی‌رسد. اگر چه دلیل بازداشت آن‌ها تاکنون پوشیده مانده است، اما برای ما روشن است که اتهام آن‌ها در نهایت چیزی جز مبارزه با سیستم سرمایداری‌ها و دیکتاتوری مخوف حاکم نیست. در این میان و در روزهای اخیر برخی از سایت‌های نزدیک به جریان ناسیونالیستی موسوم به «حرکت ملی آذربایجان» در یک بی‌اخلاقی سیاسی این دو دانشجوی چپ دانشگاه آزاد تبریز را به عنوان «فعالین آذربایجان» و متعلق به گرایش سیاسی خودشان معرفی کرده‌اند. این درحالی است که در سال‌های اخیر بخش چپ جنبش دانشجویی در تبریز همواره و در موارد مشخص متعددی، هنگام بازداشت فعالین طیف مذکور، به کرات از حقوق انسانی آن‌ها به صورت علنی دفاع کرده است. ما بدون تعارف، علت انتشار چنین اخبار کذب از جانب این طیف را در وحشت آن‌ها از قدرت گرفتن جنبش چپ در منطقه ارزیابی می‌کنیم؛ وحشتی که بارها در طی سال‌های اخیر و در موارد مختلفی، در درون دانشگاه و خارج از آن، خود را نشان داده است.

از سویی دیگر «شاهرخ زمانی» و «محمد جراحی» از فعالین کارگری تبریز نیز در یک ماه اخیر بازداشت شده‌اند. شاهرخ زمانی نزدیک به یک ماه است که دست به اعتصاب غذا زده و از کوچکترین همکاری با بازجوهای خود سر باز می‌زند و وضعیت جسمی و روحی او بسیار بد است.

ما ضمن درخواست آزادی فوری و بی قید و شرط رفقای بازداشتی‌مان، با اعلام همبستگی دوباره با آن‌ها، اعلام می‌کنیم که مبارزه با سیستم استثمار و بهره‌کشی، مبارزه‌ای نیست که با اینگونه بازداشت‌ها، تهدیدها و اراغاب‌ها تعطیل شود؛ مبارزه در این راه یک انتخاب شخصی یا جمعی نیست، بلکه «ضرورتی» است که مستقیماً از وضعیت اجتماعی ما نتیجه می‌شود و پرچم مبارزه در این راه تا پیروزی نهایی برافراشته خواهد ماند.

جمعی از دانشجویان و فعالین چپ تبریز

۱۶/۴/۱۳۹۰